

Natuurgras moet weer sexy worden

Aantal bedrijven zet schouders onder promotie natuurgras

Breng tien sportveldbestuurders bij elkaar en vraag wat hun diepste wens is. De kans is groot dat het meest genoteerde antwoord kunstgras is. Op de een of andere manier is in de voetbalwereld het idee ontstaan dat kunstgras het antwoord is op alle vragen (en plagen). Het is echter maar de vraag of dit altijd terecht is. Natuurlijk, kunstgras heeft belangrijke voordelen, maar maak de keuze alstublieft op basis van de juiste cijfers én argumenten.

Auteur: Hein van Iersel

Rondom bovenstaande vraag en de projecttitel Platform Gras oftewel Plagr verzamelden op 22 maart vijf bedrijven zich bij de firma Heigo in Elst. Onder voorzitterschap van Alberto Palsgraaf van NWST, uitgever van Fieldmanager, discussieerden deze vijf kwartiermakers over de wenselijkheid en haalbaarheid van een initiatief om natuurgras in sport weer op de kaart te zetten.

De centrale insteek hierbij was: hoe krijg je natuurgras-gerelateerde onderwerpen op een positieve manier in de publiciteit in de landelijke media? Doel is natuurlijk niet om een hetze tegen kunstgras te voeren. Dat zou onverstandig, onjuist en onhaalbaar zijn, al was het alleen maar omdat kunstgras natuurgras nodig heeft en andersom. Doel moet zijn een eerlijke discussie op gang te brengen, waarbij de juiste argumenten en betrouwbaar cijfermateriaal bij het grote publiek én de politiek terechtkomen.

Kunstgras heeft de laatste tien jaar een enorme vlucht gemaakt in de sport. Dat is begrijpelijk,

omdat kunstgras enorme voordelen heeft voor de sporter en de club. Kunstgras is nagenoeg onbepaald te bespelen en lost daarmee mogelijke capaciteitsproblemen van de grote clubs op. Kunstgras is niet onderhoudsvrij, maar voor het dagelijkse onderhoud is weinig of geen gespecialiseerde kennis nodig. Hoewel die kennisvraag zeker om de hoek komt kijken bij onderhoud op lange duur.

Toch heeft kunstgras ook belangrijke nadelen. Kunstgras is duur en veel spelers prefereren een natuurgrasveld boven kunstgras. De afgelopen jaren heeft natuurgras zich de kaas van het brood laten eten. De kunstgraslobby is veel actiever en dynamischer dan de toch wat conservatief ingestelde natuurgrasindustrie. Mede door de tegenvallende economie en dalende overheidsbudgetten bestaat het gevaar dat geprivatiseerde clubs niet de financiële slagkracht hebben voor kunstgras. De eerste investering lukt dan vaak nog wel, maar ook kunstgras slijt en de renovatie

van een toplaag is zonder reservering niet op te hoesten.

Het belangrijkste probleem is dat de kunstgrasindustrie concepten en totale oplossingen verkoopt en haar opponenten in de markt ieder voor zich deeloplossingen, zoals graszaad, meststoffen, machines aan de man brengen.

Bij de inrichting van de openbare ruimte wordt steeds meer gekeken naar zaken zoals duurzaamheid, biodiversiteit en CO₂-vastlegging. Behalve bij sportvelden. Daarbij valt vaak de keuze op een feitelijk 'onnatuurlijke' ondergrond. Hoe komt dat? Kunnen overheden beter scoren met kunstgras dan met natuurgras? En is dat gezien de huidige economische situatie wel de juiste keuze? Kunnen we niet beter kiezen voor een in aanschaf veel goedkoper natuurgrasveld, dat ook beter scoort op het gebied van duurzaamheid en natuur- en groenbeleving?

Jan van de Boom, Barenbrug.

Jochem Knol, Grontmij.

Hendrik Nagelhoud, Innoseeds.

Nick Boelen, Everris.

Piet Gossens, Heigo.

Alberto Palsgraaf, NWST.

De volgende personen fungeerden als kwartiermaker voor Platform Gras:

- Jan van den Boom, Barenbrug
- Jochem Knol, Grontmij
- Hendrik Nagelhoud, Innoseed
- Piet Goossens, Heigo/Vitagro
- Nick Boelen, Everris
- Alberto Palsgraaf, NWST

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

<http://www.fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-4484>